

Evangelí del divendres de la setmana V de durant l'any: fa sentir els sords

“Li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li suplicaven que li imposés la mà”. De vegades patim perquè alguns amics s'aïllen i no volen escoltar raons per millorar la vida. Propiciem que tinguin una trobada personal amb Jesús. Primer, amb la pregària i la mortificació; després, potser amb un comentari obert, que

convidi a reflexionar-hi personalment.

Evangelí (Mc 7, 31-37)

Jesús va tornar del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Llavors li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li suplicaven que li imposés la mà. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li ficà els dits a les orelles, va escopir i li tocà la llengua amb la saliva. Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué:

—*Efatà!*, que vol dir: “Obre’t!”

A l'instant se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho pregonaven. Estaven completament admirats i deien:

—Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin.

Comentari

La guarició del sordmut ens pot servir per considerar com a la vida espiritual el Senyor és capaç de fer que es tornin a obrir les orelles del cor i es deslligui la llengua.

L'evangeli diu que aquell pobre malalt és portat a Jesús per altres: probablement els seus familiars haurien intentat tota mena de mitjans per guarir-lo, amb no gaire èxit. Ara es limiten a propiciar la trobada personal amb Jesús.

Això també passa en la vida espiritual: de vegades, podem patir en veure amics que s'aïllen, que no volen parlar dels seus problemes ni escoltar raons per tallar amb allò que els allunya de Déu. Què fer? Afavorir

la trobada personal amb el Crist: primer, amb la pregària i la mortificació; després, potser amb un comentari obert, que convidi a reflexionar-hi personalment. Així, els amics poden avançar per un *pla inclinat*, com deia sant Josepmaria (cf. *És Crist que passa*, n. 75).

Abans de fer el miracle, Jesús va apartar-se de la munió. Per entrar en contacte amb el Senyor, moltes vegades cal apartar-se del que produeix soroll. No és tant el rumor exterior, sinó l'interior: aquell que es provoca quan hom perd l'equilibri i el cor es deixa endur per totes les peticions de la vista, el gust, la comoditat... Un primer pas per a la conversió acostuma a ser reconèixer que una vida abocada cap enfora produeix un buit interior on només se sent un soroll inconsistent. Paga la pena posar un fre a certes peticions dels sentits per així permetre

treballar a la nostra interioritat. I aquí s'hi troba Jesús.

L'evangeli d'avui acaba amb l'entusiasme de la gent que contempla el miracle: “Tot ho ha fet bé” (v. 31). També nosaltres podrem meravellar-nos de com el Senyor és capaç de reparar totes les situacions, si acudim a ell amb fe.

Rodolfo Valdés // Photo:
Caroline - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-divendres-de-la-setmana-v-de-durant-lany-fa-sentir-els-sords/> (04/04/2026)